

Ο Ιησούς συναντά τον Ζακχαίο

Κλειδί εδάφιο: «Όταν ο Ιησούς έφτασε στο σημείο, σήκωσε το βλέμμα του και τον είδε και είπε: “Ζακχαίε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου.»
Λουκάς 19:5

Επιλεγμένα εδάφια: Λουκάς 19:1-10

Ο Ζακχαίος ήταν ένας πλούσιος τελώνης που ζούσε στην περιοχή της Ιεριχώ. Ως Εβραίος, ήταν περιφρονημένος από τους συμπατριώτες του, επειδή οι τελώνες ήταν γνωστοί για την αδικία και την εκμετάλλευση των φορολογουμένων. Σαν να μην έφτανε αυτό, εργαζόταν και για τη ρωμαϊκή κυβέρνηση. Καθώς ο Ιησούς περνούσε από την Ιεριχώ στο ταξίδι του προς την Ιερουσαλήμ, η αφήγηση αναφέρει ότι ο Ζακχαίος «ζητούσε να δει ποιος ήταν ο Ιησούς, αλλά δεν μπορούσε εξαιτίας του πλήθους, επειδή ήταν μικρόσωμος. Έτσι έτρεξε μπροστά και ανέβηκε σε μια συκομουριά για να τον δει, επειδή από εκεί επρόκειτο να περάσει». Λουκάς 19:3,4

Το βασικό μας εδάφιο δείχνει ότι ο Ιησούς είχε την ικανότητα να διαβάζει τις καρδιές των ανθρώπων. Η υπεροπτική στάση των Ιουδαίων θεατών ήταν φανερή, καθώς αγανάκτησαν όταν είδαν ότι ο Κύριος ήθελε να φιλοξενηθεί στο σπίτι ενός ανθρώπου που εκείνοι θεωρούσαν αμαρτωλό. Ο Ζακχαίος όμως υποδέχτηκε τον Ιησού με χαρά. Λουκάς 19:6,7

Τότε ο Ζακχαίος έκανε μια δήλωση έμπρακτης αποκατάστασης: το μισό από τα υπάρχοντά του θα το έδινε στους φτωχούς, και όποιον είχε αδικήσει θα τον αποζημίωνε τετραπλάσια. Λουκάς 19:8. Ο Νόμος του Μωυσή γενικά δεν απαιτούσε τετραπλή αποκατάσταση σε τέτοιες περιπτώσεις· συνήθως προέβλεπε την επιστροφή της αξίας του αδικήματος και την προσθήκη του ενός πέμπτου. Λευιτικό 5:14-16· Αριθμοί 5:5-7. Ο Ζακχαίος λοιπόν ξεπέρασε το ελάχιστο που απαιτούνταν. Τότε ο Ιησούς δήλωσε ότι η σωτηρία είχε έρθει στο σπίτι του Ζακχαίου. Αυτό φαίνεται να υποδηλώνει ότι, από τη θεία άποψη, είχε αποκατασταθεί στην εύνοια του Θεού, επειδή είχε δείξει έναν χαρακτήρα που μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην υπηρεσία Του. Λουκάς 19:9

Ως καθαγιασμένοι ακόλουθοι του Χριστού, μπορούμε να αντλήσουμε πολύτιμα διδάγματα από αυτή την αφήγηση για τη δική μας πορεία. Αυτά θα πρέπει να μας κάνουν πιο προσεκτικούς ως προς την ανάγκη να μένουμε πολύ κοντά στον Κύριο στις σκέψεις, στα λόγια και στις πράξεις μας. Ως ατελή μέλη της ανθρωπότητας, ακόμη και τα πνευματικά γεννημένα παιδιά του Θεού αναγνωρίζουν ότι μπορεί να παρασυρθούν στην αμαρτία. Τέτοιες πράξεις μπορεί να είναι ακούσιες, ή μπορεί να περιέχουν και κάποιο στοιχείο θεληματικότητας, με ενδεχόμενο σοβαρών συνεπειών. Όταν συμβαίνουν αμαρτωλές πράξεις, πρέπει να αναγνωρίζονται και να ακολουθεί ειλικρινής μετάνοια, αν θέλουμε να αποκατασταθούμε στην πλήρη εύνοια του Θεού. Η προσευχή και το να γεμίζουμε τον νου μας με άγιες σκέψεις μπορούν να αποτελέσουν δύο πολύ αποτελεσματικά μέσα για την πρόληψη ή τουλάχιστον τη μείωση της αμαρτίας στη ζωή μας.

Ένας γνωστός χριστιανός συγγραφέας έκανε την ακόλουθη παρατήρηση σχετικά με αυτό το μάθημα: «Μπορούμε να βρούμε παραλληλισμούς ανάμεσα σε αυτό το περιστατικό, που ανήκε στο τέλος της ιουδαϊκής εποχής και στο σαρκικό Ισραήλ, και στο τέλος της παρούσας εποχής και στο πνευματικό Ισραήλ. Βρίσκουμε και σήμερα ορισμένους που έχουν απομακρυνθεί από τη διαθήκη της χάρις του Κυρίου, όπως ο Ζακχαίος είχε απομακρυνθεί από τη διαθήκη του Νόμου του Κυρίου. Μπορούμε να τους βρούμε να ζουν σε κάποιο βαθμό αμαρτίας, να ασχολούνται με δραστηριότητες που και οι ίδιοι παραδέχονται ότι είναι άδικες και αντίθετες προς τη συνείδησή τους. Δεν πρέπει, λοιπόν, να τους προσπερνούμε χωρίς το μήνυμα του Ευαγγελίου, τα χαρμόσινα νέα της μεγάλης χαράς. Αν όμως κάποιος από αυτούς εκδηλώσει ενδιαφέρον για την παρούσα αλήθεια, οφείλουμε να επιδιώξουμε να τον βοηθήσουμε, όπως ο Κύριός μας και Αρχηγός μας βοήθησε τον Ζακχαίο».

Στην εμπειρία του Ιησού και του Ζακχαίου βλέπουμε ένα θαυμάσιο παράδειγμα που αξίζει να μιμηθούμε στις σχέσεις μας με τους άλλους, ιδιαίτερα με την οικογένεια της πίστης, τους αδελφούς μας εν Χριστώ.